

V dobrih pogojih – dobra kvaliteta

IZ KOPRA

Iz Maribora

»To bi bilo več kakor trideset milj dnevno,« je svarel Doc Watson, »pa tudi sam sem že precej prepotoval. Snežni vihar na Chikootu bi ga zadržal tedaj dni.«

»Drži,« je suho rekel Bettles, »toda teh tisoč milj o Dyee nazaj bo Daylight spet prevozil v enem mesecu; stavim pet sto dolarjev, da bo tako, snežni vihar pa naj vžame vrage!«

Da bi podkrepil svojo izjavo, je potegnil iz blačnega žepa svojo mošnjo z zlatom, ki je imela obliko klobase, in jo vrgel na točilno mizo. Doc Watson je takisto zalučal svojo na mizo poleg njegove.

»Počakajta!« je zaklical Daylight. »Bettles ima prav, toda tudi jaz hočem staviti. Stavim pet sto, da bom čez šestdeset dni stopil skozi vrata Tivolija s pošto iz Dyee.«

Zaslišali so se dvomeči glasovi in ducat mož je takoj izvelko svoje mošnje. Jack Kearns se je prerinil skozi množico in pritegnil Daylightovo pozornost.

»Držim te za besedo, Daylight,« je zaklical. »Dve pro eni, da tega ne zmoreš – niti v sedemdesetih dneh ne.«

»Nobene miloščine, Jack,« se je glasil odgovor. »Stavi taj bo ena proti eni in naj ostane pri šestdesetih dneh.«

»Sedemdeset dni in dve proti eni, da tega ne zmoreš,« je vztrajal Kearns. »Fifty Mile bo široko odprt, a led na rečnih bregovih nezanesljiv.«

»Kar si priiral od mene, je tvoje,« je nadaljeval Daylight. »Prekleto, Jack, ne morem dovoliti, da mi to vračam na tak način. S teboj sploh nočem staviti. Ti mi samo skušaj vrniti denar. Toda nekaj ti hočem povedati, Jack. Nov slutnja imam. Nekega dne bom dobil vse to nazaj. Le počakaj, da odkrijejo veliko zlato žilo v gornjem toku rek. Tedaj bova spet zaigrala, kakor se spodobi za može. Velja!

Stresla sta si roke.